Waarin verschilt de CMN van het Bankwezen?

Hank Monrobey

 © Copyrights 2005 Liquid Capital Circuit Trading Corporation. All rights reserved.

Inhoud

Waarin verschilt het CMN van het bankwezen 3

Geldschepping; Waardoor ontstond de gouden standaard 3

De noodzakelijkheid om kosteloos deel te nemen aan de economie 5

De ontwikkeling van de elektronica bevrijdde de samenleving van de PSEUDO-GELD ketenen waarvoor men per dag moet betalen 5

Er kwam een eind aan eeuwige deflatie 6

Zonder LEVENDE democratie kan geen gezonde economie ontstaan . . . 7

Waarom geld als betaalmiddel gaat verdwijnen 8

Waarom werd in 1600 de basis gelegd voor onze huidige volkomen ontspoorde economische wereld 11

Waar verschilt nu CMN van het bankwezen? 13

De werking van de CMN 14

Kan de bestaande economische paradigma overleven? 15

 © Copyrights 2005 Liquid Capital Circuit Trading Corporation. All rights reserved.

WAARIN VERSCHILT HET CMN VAN HET BANKWEZEN

GELDSCHEPPING; WAARDOOR ONTSTOND DE GOUDEN STANDAARD

De oorspronkelijk belangrijkste axioma voor een wetenschappelijk gefundeerde economische wetenschap, te weten “GELD, ontstond 650 jaar geleden in klein Azië, als gevolg van een persoonlijk belang van een Tiran, die 650 voor Christus in het Oosten van het huidige Turkije leefde.

Koning Gyges van het Koninkrijk Lydia, werd geconfronteerd met een belangrijk handelsprobleem bij het ruilen van het voornaamste export artikel van zijn land n.l. GOUD tegen andere producten uit andere landen. De zuiverheid van goud was moeilijk vast te stellen. Het was noodzakelijk goud in slechts betrekkelijk kleine hoeveelheden te ruilen tegen andere producten. De Wet van Archimedes, waarmede men in staat was de precieze kwaliteit van legeringen van goud vast te stellen, bestond nog niet. Die werd pas 400 jaar later in 250 voor Christus door Archimedes ontwikkeld.

Een bediende van Koning Gyges had echter ontdekt, dat men met een zwarte steen genaamd “Shist” in staat was, in voor die tijd redelijke mate, de kwaliteit van goud vast te stellen. Daardoor kon zich de idee ontwikkelen om kleine stukjes goud van een standaard legering en gewicht, met een keurmerk van Koning Gyges in omloop te brengen. Koning Gyges richtte daartoe zijn eigen mint in en begon met het fabriceren van een ruilmiddel dat gemakkelijk herkenbaar was en een standaard waarde bezat. Het kon worden herkend als echt, door met het stukje goud op de “Shist” te krassen waardoor er een gele streep op de zwarte steen ontstond. Koper vertoonde een bruine en zilver een witte streep.

Door de hoeveelheid gemerkte goud stukjes die in omloop kwam, groeiden de stukjes goud uit Lydia successievelijk uit tot een betrouwbaar algemeen ruilmiddel en het kreeg de naam “GELD”. Deze eerste redelijk betrouwbare munt werd “Lydian Stater” genoemd.

Terwijl de ontwikkeling van deze munt inderdaad de handel begon te vereenvoudigen, werd echter de werking van de economie niet geoptimaliseerd omdat er slechts een relatief kleine hoeveelheid munten in omloop kon worden gebracht. De intrinsieke waarde, dus de eigenwaarde van munten verhinderde aanvankelijk bovendien de ontwikkeling van voldoende munten om de economie te optimaliseren. Er waren onvoldoende edele metalen om in voldoende mate munten in omloop te kunnen brengen.

Indien men van geld voor handelstransacties gebruik wilde maken, diende men dit geld eerst te kopen door er goederen voor te leveren. Men kon slechts gebruikmaken van geld door er in te investeren. Alleen kooplieden konden van munten gebruikmaken door een deel van hun handelsvoorraad om te zetten in munten. De normale burger had nauwelijks de mogelijkheid om munten te gaan bezitten. De waarde van een munt vertegenwoordigde 650 v.C. vele maanden arbeidsloon. En indien een handelaar gouden munten ontving voor zijn producten was het niet zeker dat hij onder alle omstandigheden van zijn gouden munten gebruik kon maken om weer bij andere handelaren producten te kopen. Gouden en zilveren munten konden aanvankelijk geen courante betaalmiddelen worden met een brede acceptatie door de relatief hoge intrinsieke waarde.

Door het volkomen gebrek aan economische wetenschap drong het niet tot de mensheid door dat het, voor het optimaal ontwikkelen van de economie en voor het gelijkmatig verspreiden van welvaart, noodzakelijk was, kosteloos de middelen ter beschikking te

stellen, die een ieder in staat stelt, deel te nemen aan de economie. Dat middel is “GELD”. “Geld” wordt al meer dan duizenden jaren, sinds 650 voor Christus, volkomen KOSTELOOS, door iedere overheid op aarde in omloop gebracht, nee niet ter beschikking gesteld. De overheden creëren geld voor het doen van hun eigen aankopen. De uitgifte van dit geld wordt gerechtvaardigd door dezelfde wetmatigheden, die het bankwezen sinds 1602 gebruikt voor haar eigen activiteiten.

Volkomen onbewust begon toen een Goudsmid, alias bankier, gebruik te maken van de drie economische basis elementen Geld, Goederen en Arbeid. En door de inspanningen van het zelfde bankwezen, werden de overheden, waar ook ter wereld er van afgehouden om althans administratief de geldschepping op precies dezelfde drie economische basis elementen te baseren als het bankwezen. Echter het bankwezen heeft nimmer begrepen dat door het berekenen van kosten in de vorm van rente voor het gebruik van KAPITAAL binnen de economie, dit economische organisme volkomen destructief begint te functioneren.

Het verschil tussen de CMN en het bankwezen is o.a. dat de CMN logischerwijze geen kosten berekend voor het gebruik van deze drie basis elementen van de economie, omdat het structureel onmogelijk is een stabiele economie te realiseren door het verbreken van de organische balans tussen deze drie economische grootheden. Een optimale economie functioneert door de werking van deze drie economische grootheden binnen elke economische entiteit te optimaliseren en organisch met de rest van de economische gemeenschap te verbinden, dus daarin te integreren. De moderne elektronica stelt ons in staat deze drie economische grootheden als een drie eenheid zodanig in de samenleving in te zetten, dat ze door hun volkomen wetmatige economische samenspel volstrekt logisch een harmonische samenleving kunnen ontwikkelen.

Binnen de CMN worden deze drie economische elementen tot logisch samenwerkende elementen gemaakt, die niet uit balans kunnen worden gebracht door één van de onderdelen uit hun samenhangende verband te rukken en volkomen arbitrair elders in te zetten. Dit laatste wordt binnen de huidige economische paradigma, met name door het bankwezen en de daarmede verbonden financiële instellingen, dagelijks geappliceerd. Binnen het bankwezen worden dagelijks liquiditeiten aan de ene plaats op aarde onttrokken, om ze vervolgens op een andere plaats op aarde in te zetten, waar ze meer winst voor de eigenaren van die liquiditeiten, dus het vloeibare kapitaal, opleveren.

Binnen de CMN is dit soort van economisch onttakeling en verstoring van de economische harmonie volstrekt onmogelijk, omdat geen van de drie economische grootheden binnen het economische CMN-netwerk uit hun verband kunnen worden gerukt.

Binnen de CMN vormt dus ieder lokaal CMN-Netwerk een volstrekt harmonisch passend onderdeel van het grotere nationale of staatsnetwerk waartoe ze harmonisch behoren. Elk nationale CMN-Netwerk past organisch in het grotere netwerk van het werelddeel waarin ze functioneren en elk CMN-Werelddeel functioneert harmonisch in het geheel van moeder aarde.

Binnen de CMN spreken we dan ook niet van Geld, Goederen en Arbeid, maar van Liquiditeit, Goederen en Arbeid.

De noodzakelijkheid om kosteloos deel te nemen aan de economie

Zelfs in de 21ste eeuw heeft het simpele absoluut noodzakelijke economische inzicht, dat iedere burger in het bezit dient te worden gesteld van de mogelijkheid om kosteloos deel te nemen in de lokale economie, nauwelijks of in het geheel geen post gevat in het brein van de burger.

De Citizens-Multi-National doorbreekt dit nauwelijks waargenomen dilemma en stelt aan iedere ondernemer het benodigde handelskapitaal voor het deelnemen aan de CMN economie rentevrij ter beschikking. Het stelt aan de consument de mogelijkheid ter beschikking, onmiddellijk deel te nemen aan de economie indien hij/zij werkzaam is of wordt bij een CMN gerelateerd bedrijf. In dat geval wordt door de CMN de mogelijkheid ter beschikking gesteld om het maandloon reeds binnen de CMN te gebruiken, terwijl het verdiend wordt.

Aan het begin van de 21ste eeuw ontbreekt het inzicht dat nu niemand meer in staat is aan de economie deel te nemen zonder in het bezit te zijn van “GELD” of wel een mogelijkheid om in de eerste maand van deelname aan het arbeidsproces voor de kosten van levensonderhoud te kunnen betalen. We nemen gewoon aan dat iedere jongeman of vrouw in staat is in zijn/haar levensonderhoud te voorzien op het moment dat ze aan het arbeidsproces gaan deelnemen. Dat is echter volstrekt onmogelijk indien ze niet door de ouders, de overheid, of een instelling gedurende de eerste maand van hun deelname daartoe de middelen aangereikt krijgen. Bij de huidige vorm van maatschappij ontwikkeling wordt alleen al dit probleem steeds crucialer. We realiseren ons niet de consequenties van het “GELDLOOS” in de samenleving loslaten van “starters“ en nog veel minder de consequenties van het geldloos loslaten van “economisch uitgestotenen”. Terwijl de laatste categorie een sociaal gemeenschapsprobleem vormt, waarin de CMN slechts een indirecte rol kan vervullen, behoort het “starters” motief tot de CMN wereld. Dat is het gevolg van het feit dat de CMN, in tegenstelling tot het bankwezen een “GELDLOOS” economisch optimalisatie netwerk vormt, waarbinnen wordt getracht maximale economische optimalisatie te ontwikkelen doormiddel van het zonder winstbejag rentevrij gebruikmaken van gemeenschapskapitaal. Binnen de CMN wordt absoluut geen gebruik gemaakt van geld. Geld is niet meer in staat de economie te optimaliseren. Het is gedegradeerd en wordt steeds verder beperkt tot een puur opbergmiddel van economisch overschot dat steeds minder in staat wordt optimaal aan de werkelijke economie deel te nemen. De reden voor deze ontwikkeling is ook redelijk eenvoudig te verklaren.

De ontwikkeling van de elektronica bevrijdde de samenleving van de PSEUDO-GELD ketenen waarvoor men per dag moet betalen

De bestaande technologie maakt het mogelijk een optimale economie te laten functioneren, zonder gebruik te maken van geld, waaraan een kostenlabel hangt. Maandelijks komen, volkomen onopgemerkt door het gros van de mensheid, overal ter wereld miljarden aan rentevrij geld ter beschikking. Die miljarden kunnen, door gebruik te maken van bestaande elektronische hulpmiddelen, volkomen rentevrij binnen de economie worden ingezet.

Het is echter uitgesproken het bankwezen, die door het ontwikkelen van Pseudo-geld sinds 1602 duidelijk heeft gemaakt dat men geen klassiek geld meer nodig had. Het begon een totaal eigen geldsysteem te ontwikkelen Het bankwezen ontwikkelde een eigen kostbare financiële economie, waarvoor men de wereldbevolking een ontstellend hoge kostprijs liet

betalen om er gebruik van te maken. Geld, dat wil zeggen door de overheid, dus door de gemeenschap in omloop gebracht geld, werd sinds 1602 successievelijk gedegradeerd tot een financieel hulpmiddel, dat men kon gebruiken in die economische gebieden waar het bankwezen er nog niet in was geslaagd, om echt geld uit de circulatie te verdrijven.

Geld wordt door de CMN in “bewaring genomen” voor het volstrekt normaal onderhouden van economisch verkeer met rentedragende economische entiteiten, die in het geheel niet in staat zijn hun economische ontwikkeling, door het aanvaarden en gebruikmaken van rente, te optimaliseren.

Door dit principiële verschil met het bankwezen begint de CMN het totale bedrag aan benodigd werkkapitaal van het bedrijfsleven binnen de bestaande economische paradigma drastisch te reduceren. Aangezien de Nederlandse samenleving, voor elke Euro in omloop binnen de bestaande economische paradigma, sinds de invoering van administratieve elektronische automatisering, geruisloos verplicht werd rente te betalen, zullen CMN-consumenten in staat zijn successievelijk hun koopkracht rentevrij aanzienlijk te gaan vergroten door het uitschakelen van de kapitaalkosten.

Er kwam een eind aan eeuwige deflatie

Twee en half duizend jaar na het ontstaan van de eerste redelijk betrouwbare munt, was aan deze economische situatie nog weinig veranderd, behalve dat ook munten met een lagere intrinsieke waarde in omloop waren gebracht. Ondanks dit feit, prevaleerde pure ruilhandel nog steeds boven de handel met geld. Door het oprichten van de Verenigde Oost Indische Compagnie in Amsterdam in 1602 werd dit tekort aan voldoende munt van een hogere intrinsieke waarde op pijnlijke wijze duidelijk. De VOC begon als eerste Naamloze Vennootschap ter wereld aandelen in omloop te brengen die dienden te worden aangekocht met munt. Echter de VOC werd opgericht tijdens de tachtig jarige oorlog en er was een groot tekort aan munten, zelfs zodanig, dat in een groot aantal steden, die door de Spanjaarden werden belegerd, noodmunten moesten worden geslagen van ingevorderde gouden en zilveren voorwerpen, om de soldij te kunnen betalen van de geronselde soldaten, die de stadswallen verdedigden.

Een goudsmid in Amsterdam ontdekte bij puur toeval hoe men in staat was dit tekort aan munten op te lossen door het scheppen van een GELD ILLUSIE. De goudsmid leende gouden en zilveren munten uit aan kooplieden, die het vervolgens bij de VOC deponeerden voor de aankoop van aandelen. De VOC gaf vervolgens bij puur toeval dezelfde munten in bewaring bij dezelfde goudsmid, die ze had uitgeleend. De goudsmid begon vervolgens met het scheppen van pseudo-geld dat uitsluitend ontstond op papier in de boekhouding van de goudsmid, alias bankier. Echter dit pseudo-geld kon uitsluitend worden gebruikt binnen de broederschap van goudsmeden. Dit pseudo geld ontstond door het monetariseren van schuld, hetgeen wil zeggen dat door een persoon of instelling een schuld werd aangegaan voor het lenen van geld bij een bankier. De bankier leent echter geen echt geld uit maar pseudo-geld. In de praktijk betekende dit dat de bankier verplicht werd echt geld ter beschikking te stellen aan de lener wanneer deze daarom vroeg. Aan die noodzakelijkheid is tot op de dag van vandaag niets veranderd.

Echt geld degradeerde daardoor tot een hulpmiddel van de bank. Er begonnen twee totaal verschillende geldsoorten te ontstaan met twee totaal verschillende werkingen. Het pseudo-geld begon een totaal eigen leven te leiden naast het echte geld. Echt geld werd totaal

ondergeschikt aan pseudo-Geld. Dit wil zeggen dat de kwaliteiten en eigenschappen van pseudo-geld een dominante invloed op de samenleving begonnen uit te oefenen.

De op een na belangrijkste, maar onontkoombare, fout die met betrekking tot geldschepping in het verleden werd gemaakt, was het vaststellen door de Centrale Banken, die toezicht begonnen uit te oefenen op de bankiers, van regels met betrekking tot het aanhouden van echt geld reserves door bankiers. De centrale banken begonnen te werken als een bank voor banken. Toen de centrale banken werden opgericht beschikte het bankwezen uitsluitend over een handmatige administratie. Pas vele jaren later was men instaat deze administraties te gaan ondersteunen met boekhoudmachines. De reserve regels werden door de Centrale banken vastgesteld, zonder dat er een mogelijkheid bestond om te voorzien, welke consequenties die regels zouden hebben, wanneer een grotere mate van automatisering van de administratie zou gaan ontstaan.

Er waren regelmatig moeilijkheden ontstaan door het feit dat banken, niet over voldoende echt geld reserves beschikten en daardoor niet in staat waren echt geld uit te betalen, wanneer een rekeninghouder er om vroeg. Centrale Banken begonnen daar toezicht op uit te oefenen. Elke bank diende een door de centrale bank vastgesteld percentage aan echt geld (munt, bankbiljetten), in reserve aan te houden, om zeker te stellen, dat cliënten van bankiers altijd over echt geld konden beschikken, indien ze dat nodig hadden.

Banken gingen in het verleden met de regelmaat bankroet, indien ze niet meer in staat waren om echt geld uit te betalen aan de rekeninghouders. Niemand voorzag echter dat door de invoering van de automatisering en het ontstaan van de internet communicatie, er een totaal nieuwe situatie zou ontstaan, die tot een volstrekt onverantwoorde totaal ongeremde inflatoire pseudo-geldschepping van het bankwezen zou leiden.

Echter de belangrijkste fout met betrekking tot geldschepping werd 400 jaar geleden in Amsterdam gemaakt. Die fout verspreidde zich ongeremd wereldwijd omdat er geen economische wetenschap bestond en die fout werd evenmin gecorrigeerd toen zich heel summier een economische wetenschap begon te ontwikkelen. De economische wetenschap werd daardoor nimmer een op gezonde economische axioma's gebaseerde wetenschap. Het bleef een onvolwaardig wetenschappelijk kindje. U ziet voordat we aan het einde gekomen zijn van deze uiteenzetting waarom in 1600 de basis werd gelegd voor onze huidige volkomen ontspoorde financiële wereld.

Zonder LEVENDE democratie kan geen gezonde economie ontstaan

Terwijl het overheid's geldsysteem bleef hinken op de gedachte van een goud reserve begon het bankwezen doormiddel van het monetariseren van schuld een totaal nieuwe geldstructuur te ontwikkelen, die op geen enkele wijze overeen kwam met de bestaande geldstructuur van de overheid.

Desondanks werd verwacht dat deze twee totaal verschillende geldsystemen, als volkomen gelijkwaardige geldsystemen zouden gaan samenwerken. Omdat dit niet mogelijk was ontstonden er wereldwijd economische botsingen en ontsporingen, die men had kunnen voorkomen, indien wij reeds in de 18de eeuw in staat waren geweest een beheersbaar op wetenschap gebaseerd economisch systeem te ontwikkelen.

De belangrijkste hinderpaal voor op wetenschap gebaseerde economische ontwikkelingen werd opgeworpen door het ontstaan van een valse democratie. We ontnamen de macht aan

monarchen en hun vazallen en plaatsten diezelfde macht in handen van zogenaamd democratische volksvertegenwoordigers, die veelal precies dezelfde macht structuren begonnen te ontwikkelen als de voormalige monarchistische klieken.

Er was van een werkelijke democratie, uitgeoefend via parlementen en politieke partijen geen sprake. Het aantal leden van politieke partijen bleef beperkt en zo ontstond er een democratie, die theoretisch werd uitgeoefend door miljoenen burgers via stemrecht, maar in de praktijk werd uitgeoefend door een paar honderd zogenaamde volksvertegenwoordigers, vertrouwensmensen, die voor het grootste gedeelte hun eigen ego dienden en via de politieke ladder carrière begonnen te maken. Inmiddels werd de burger, die buiten het politieke leven stond steeds mondiger. Bij hen begon het onbewuste verlangen te leven naar echte democratie. Het ontstaan van de internet, sinds het begin van de jaren negentig in de vorige eeuw, begint ons voor het eerst in de geschiedenis, in staat te stellen werkelijke democratie te realiseren. Het biedt iedereen de mogelijkheid dagelijks, op elk gewenst moment tot uitdrukking te brengen, welke keuze men wil maken.

We kunnen zonder meer constateren dat daardoor noch het huidige op macht beluste politieke denken en systeem, noch het huidige financiële systeem en denken, dat door politieke uitholling is ontstaan, op lange termijn kunnen overleven.

Waarom geld als betaalmiddel gaat verdwijnen

In werkelijkheid ontwikkelde, sinds 1602, het door het bankwezen ontwikkelde geldsysteem, zich ongetwijfeld op een meer wetenschappelijke wijze. Desondanks was het niet in staat om de economie optimaal te laten functioneren. Men realiseerde zich ten eerste in het geheel niet dat het niet optimaal functioneerde en dientengevolge al helemaal niet, waarom het niet in staat was om economisch optimaal te functioneren. De geld-SCHEPPING van dit systeem was van begin af aan kreupel, omdat het onlosmakelijk gekoppeld was aan de betaling van rente.

Het bestaande geldsysteem van de overheid beleefde daarentegen op geen enkele wijze enige verandering en bleef hetzelfde deflatoire systeem dat het sinds zijn conceptie in 650 voor Christus was geweest. Maar de geld-SCHEPPING van dit systeem werd op geen enkele wijze gekoppeld aan rente. Het zou economisch optimaal gefunctioneerd hebben, indien het niet zou zijn geremd door de deflatoire invloed van een tekort aan edele metalen, die nodig waren om voldoende munten met een intrinsieke waarde in omloop te brengen.

Toen de overheid papiergeld in omloop begon te brengen, dat werd gedekt door goudreserves, veranderde er in feitelijke zin niets, behalve dat men nu de mogelijkheid bezat om onbeperkt geld in omloop te brengen om tijdelijk de staatskosten met inflatie te financieren. Het onverantwoordelijk gebruik door overheden van papiergeld voor het financieren van overheidsuitgaven, leidde er in de praktijk toe dat bankiers een steeds grotere grip kregen op het beleid en de overheden. De bankwereld begon de overheden te dwingen van pseudo-geld gebruik te maken, om naar hun zeggen daarmede minder risico van inflatie te ontwikkelen.

Het was de politiek, die de uitgifte van overheidsgeld verminderde omdat het geloofde in de vakmanschap van de bankiers. Men was zich in de politiek absoluut niet bewust van de onvolkomenheden van het door het bankwezen in omloop gebrachte pseudo-geld. Door het verminderen van de overheidsinvloed op de werking van het bankwezen, waren economische rampen niet meer te voorkomen. Persoonlijk winstbejag begon het optimaal functioneren van de economische samenleving te beïnvloeden.

De nuchtere realiteit is dat binnen de bestaande economische paradigma de economische rampen, die nu eminent zijn, omdat het monetaire wiel onontkoombaar volkomen gaat vastlopen, niet meer te voorkomen zijn, door het geheel aan de samenleving onttrekken van echt overheidsgeld.

> **De Nederlandse overheid kan zich niet onttrekken aan de consequenties van alle mogelijke verdragen die zijn afgesloten met de Wereldbank, het IMF en binnen de EU, die het gehele geldverkeer regelen en totaal zijn op het gebruik van pseudo-geld van het bankwezen.**

De enige manier voor de overheid om het eminente economische debacle te keren zou massale geldschepping zijn, met als doel om de schuld aan het bankwezen over te nemen. Dat is pure fantasie en volstrekt irreëel.

Hoe men het ook draait of keert. Deze economische paradigma houdt gewoon op te bestaan. Ze heeft jammer genoeg, helaas geen enkele mogelijkheid om een reddingsboei uit te werpen. Maar niemand zit op dit debacle te wachten. We dienen alles in het werk te stellen om het voorbij te laten gaan.

Deze ontwikkeling heeft bewijsbaar tot gevolg dat GELD als betaalmiddel uit de samenleving zal worden verwijderd. Termen als Euro, Pond en Dollar, worden gedegradeerd of opgewaardeerd, al naar gelang van hoe men er naar kijkt. Ze zullen in de toekomst alleen nog maar worden gebruikt als waarde MAATSTAF om de waarde van een product of dienst aan te wijzen. Euro, Dollar en Pond worden broertjes en zusjes van kilogram, meter, decibel, en andere maatstaven die in de eifeltoren in Parijs zijn opgeborgen.

Het berekenen van een vergoeding, rente, voor het gebruiken van geld is een overlevering uit de grijze oudheid. In de 21ste eeuw is het nog steeds niet tot de mensheid doorgedrongen, dat het onmogelijk is om een gezonde economische samenleving op te bouwen wanneer men aan een particuliere instelling n.l. het bankwezen, het recht verschaft een tol te heffen voor het deelnemen aan wat men vandaag betalingsverkeer noemt. Het zijn de overheden over de gehele wereld, die de burgers van hun land hebben opgezadeld met de merkwaardige situatie, dat all het rijksgeld, dus het echte geld uit de circulatie wordt genomen en wordt vervangen door pseudo-geld, waarvoor we allemaal via de prijzen van diensten en producten, rente (tol) moeten betalen.

Men heeft zich nog steeds niet gerealiseerd dat door de ontwikkeling van elektronische informatieverwerking het gebruikmaken van geld volkomen overbodig geworden is.

Geld heeft geen functie meer. Dat is het best te verklaren met een duidelijke vergelijking van de twee bestaande geldsoorten. In werkelijkheid is deze laatste opmerking volkomen incorrect. Er zijn geen twee verschillende geldsoorten, maar we hebben het ons tot gewoonte gemaakt om ook de bedragen, die op een bankrekening staan, met het woord GELD te identificeren. Er is maar een soort geld en dat is het geld uitgegeven door de overheid en dat geld huppelt alleen maar over de straat en is waarschijnlijk voor een deel opgeborgen in een zwarte economie.

Het geld dat op een bankrekening staat is boekhoudkundig KAPITAAL en heeft niets met geld te maken. Dat wordt ook duidelijk gemaakt door de manier waarop we met geld werken. Op Uw bankrekening staat geen geld. Uw bankrekening geeft uitsluitend aan dat Uw bank de verplichting heeft aan U geld uit te keren op elk moment dat U er om vraagt. U heeft

dus geen geld op Uw bankrekening, maar de bank heeft (hopelijk) een reserve aan geld die het mogelijk maakt U geld te verstrekken.

Het officiële geldsysteem van de overheden werd wereldwijd ondergeschikt gemaakt aan de evenmin superieure, maar veel flexibelere werking van het bankwezen.

Het is nuttig om beide systemen met elkaar te vergelijken, in de onjuiste veronderstelling dat ze beiden tot de categorie geld behoren wat dus zeer beslist niet het geval is:

1. Gouden en zilveren munten met een intrinsieke waarde, en het papiergeld dat later door Centrale banken in omloop werd gebracht, kan worden aangemerkt ALS RENTEVRIJ TIJDLOOS GELD MET EEN ONBEPERKTE LEVENSDUUR. Het werd rechtmatig geschapen door de OVERHEID en kostenloos in omloop gebracht.
2. Pseudo-geld, of wel RENTEDRAGEND bankkapitaal, heeft slechts EEN BEPERKTE, door een bank. tijdens het uitleen proces, BEPAALDE LEVENSDUUR. Dit kapitaal moet worden terugbetaald met rente. **Er ontbreekt iets aan dat geld. Aangezien dit geld alleen maar in omloop komt tegen betaling van rente schiet het volkomen tekort om de economie te kunnen dienen. Er ontwikkelt zich automatisch deflatoir pseudo-geld binnen de productie economie, omdat het bankwezen nimmer het geld in omloop bracht, dat de gebruikers van bankkapitaal in staat stelt om rente te betalen. Er zijn slechts twee bronnen waar het kapitaal, vandaan zou kunnen komen, voor het betalen van die rente:**
    a. De rente zou kunnen worden betaald met het eventueel beschikbare tijdloze echte GELD als het beschikbaar zou zijn. Echter echt geld werd op twee manieren vernietigd, zodat het deflatoir werd. Het raakte, met name in Nederland als eerste land, op.
        i. Het wordt voor een deel gebruikt voor het betalen van rente. Het is het enige geldtype, dat voor die betalingen in aanmerking kan komen, want pseudo-geld is voor het betalen van rente niet in omloop, omdat het daartoe niet in omloop wordt gebracht. Door de betaling van rente met dit geld verdwijnt het voorgoed rentedragend in het financiële circuit.
        ii. Het raakte ook op omdat we het vrijwillig bij de bank hebben ingeleverd en vrijwillig tegen pseudo-geld, soms op uiterst nadelige wijze, hebben omgeruild, omdat we denken dat pseudo-geld ook echt geld is.
        Een goed voorbeeld van het vrijwillig inleveren van echt geld bij het bankwezen wordt gevormd door de ontwikkelingen rond de omschakeling van weekloon naar maandloon. Vóór 1968 werd al het weekloon en een groot deel van de maandlonen uitgekeerd in loonzakjes. Dat geld was echt geld in de vorm van bankbiljetten en munten. Door de omschakeling van week naar maandloon werd al dit echte geld bij het bankwezen ingeleverd om het mogelijk te maken het loon per bank uit te betalen. Tussen 1968 en 1978 verdween daardoor ongeveer twee en een half maal 80% van de totale wekelijke loonsom, dus miljarden aan echt geld binnen het bankwezen. Echter het totale ingeleverde bedrag was onvoldoende om het maandloon uit te kunnen betalen. Het bedrijfsleven moest dus miljarden gaan bijlenen. Het bedrijfsleven was echter nimmer in staat voldoende bij te lenen, waardoor een enorme deflatie ontstond en duizenden bedrijven stierven omdat ze voor een groot deel niet in staat waren dit geld in de vorm van leningen aan te trekken.

Het echte geld dat vóór 1968 in omloop was, was rentevrij en voor datzelfde bedrag aan geld, dat tussen 1968 en 1978 bij het bankwezen werd ingeleverd, moeten we nu rente betalen, omdat er geen rentevrij geld van de overheid meer in omloop is, behalve het geld dat van de bankmuur naar de winkel en van de winkel naar de bankmuur huppelt en dat deel dat ergens in de zwarte economie functioneert. Bovendien heeft het bedrijfsleven minimaal zes maal het bedrag dat vóór 1968 voor loonbetalingen in omloop was, moeten bijlenen omdat voor maandloon uitbetalingen minstens zes maal zoveel geld in omloop moet zijn dan voor weekloon betalingen.

b. We hebben dus nu in Nederland de unieke situatie bereikt dat al het rentevrije tijdloze geld, door het bankwezen uit de circulatie is genomen. Hierdoor wordt de Nederlandse samenleving verplicht **OM AANVULLEND GELD TE GAAN LENEN OM, OVER HET TOTALE BEDRAG AAN UITSTAANDE LENINGEN, RENTE TE KUNNEN BETALEN**. Aangezien er geen ander geld meer in omloop is dan pseudo-geld wordt het totaal onmogelijk om leningen af te lossen, zonder dat er **daartoe** voortdurend op een totaal oneigenlijke wijze nieuw pseudo-geld moet worden BIJ GELEEND. Daarvoor moet dus oneigenlijk speciaal, **totaal arbitrair**, nieuw pseudo-geld worden geschapen.

c. Dientengevolge ontstaat er een volstrekt willekeurige deflatoire ontwikkeling in het toeleveringscircuit van het bedrijfsleven voor die bedrijven die op het bankwezen zijn aangewezen voor het verkrijgen van aanvullend kapitaal. Dit leidt automatisch tot een volstrekt onnodige, willekeurige liquidatie van bedrijven, die door deze ontwikkeling met een tekort aan werkkapitaal worden geconfronteerd. Maar tegelijkertijd ontstaat er ook een enorme inflatie in de financiële markten, omdat het totale bedrag aan echt geld, dat door het bankwezen overal ter wereld uit de markt gezogen wordt, het bankwezen in staat om onbeperkt geld te scheppen, omdat de banken meer dan voldoende echtgeld in reserve hebben. Aan die ontwikkeling is echter een elementair gevaar voor de ontvangers van dat geld verbonden. Als alle rekeninghouders bij de bank aankloppen om hun geld op te halen rijst het totale bankwezen ten hemel of daalt .....

Maar laten we nu nog eens even antwoord geven op de vraag

WAAROM WERD IN 1600 DE BASIS GELEGD VOOR ONZE HUIDIGE VOLKOMEN ONTSPOORDE ECONOMISCHE WERELD

De bankier die verantwoordelijk was voor de ontwikkeling van pseudo-geld, ontdekte in feitelijke zin de ware relatie tussen

VERMOGEN en KAPITAAL.

In 1602 vond namelijk een belangrijke verandering plaats in de kwaliteit van geld. Tot 1602 bestond het financieringsvermogen uitsluitend uit geld in de vorm van gouden en zilveren munten. Na 1602 vond, door het monetariseren van schuld een rigoureuze verandering plaats. Een bankier begon INDIRECT te financieren met elke vorm van vermogen, variërend van alleen een schuldbekentenis, tot een schuldbekentenis, mede gedekt door aanvankelijk alleen vastgoed en vervolgens elk denkbaar product met een beperkte economische levensduur.

De bankier, die deze ontwikkeling in gang zette, ontdekte dat KAPITAAL een BETAALMIDDEL is, onafhankelijk van het vermogen waardoor het gedekt is. Indien de overheid geld schept, zonder dat het geld zelf een intrinsieke waarde heeft, dan schept de overheid in wezen KAPITAAL, waarvan de waarde wordt gedekt door goud in de centrale bank en het vele vermogen dat in het bezit is van de overheid. Geld is dus overheidskapitaal. Maar het is eigenlijk een deelname van de burgers in het kapitaal, dus indirect in het vermogen, van hun land.

De bankier werd ongetwijfeld tot deze ontdekking geïnspireerd door het ontstaan van de VOC. De VOC begon KAPITAAL in omloop te brengen voor het financieren van een vloot, uitrusting en arbeid, om handel op Indië te gaan drijven. Het kapitaal werd verstrekt tegen overgave van VERMOGEN, in de vorm van geld. Het geld werd weer omgezet in schepen uitrusting en arbeid. De opbrengst van deze drie economische elementen compenseerde de vermindering, dus de afschrijving van de waarde van de drie ingezette economische vermogensbestanddelen. Het vermogensoverschot dat door deze handel ontstond, dus de gemaakte winst, vergrootte de waarde van het oorspronkelijke ingezette kapitaal.

Dit aandelen kapitaal kon probleemloos als betaalmiddel worden gebruikt. Dus de bankier begreep dat het door de kooplieden aan de bankier in onderpand verstrekte VERMOGEN automatisch KAPITAAL deed ontstaan. Hij realiseerde zich dat BANKKAPITAAL een betaalmiddel binnen het bankiers circuit vormde en dat bankkapitaal uitsluitend als betaalmiddel binnen het banken circuit kon worden gebruikt. Hij realiseerde zich dus eveneens dat dit BANKKAPITAAL in GELD diende te worden omgezet op het moment dat dit het bankencircuit begon te verlaten en niet meer door het bankencircuit werd beheerd.

Hij begon de WAARDE van het vermogen van de kooplieden, die bij hem geld kwamen lenen op precies dezelfde wijze te waarderen als de eerste schepper van gouden munten in het Oosten van Turkije, onze reeds eerder gememoreerde Tiran Gyges.

> **Door deze handelwijze, door het creëren van pseudo-geld, werd de bijl aan de wortel gelegd van het bestaande geldsysteem, In feitelijke zin hield het oorspronkelijke geld toen op te bestaan. Het sterfte proces nam in 1602 een aanvang. Bill Gates van Microsoft voorspelde in 1997 dat Geld in het jaar 2007 zou ophouden te bestaan.**

De bankier in Amsterdam gaf aan het bankwezen een bredere vermogensbasis. Hij gebruikte een stuk VERMOGEN in eigendom van een koopman om pseudo-GELD te scheppen. Hij boekte dit VERMOGEN aan de linkerzijde van de balans in zijn boekhouding en begon de tegenwaarde in de vorm van KAPITAAL op de rechterzijde van zijn balans te boeken en als pseudo-geld te gebruiken. Kapitaal wordt automatisch eigendom van diegene die het VERMOGEN binnen een economische entiteit heeft gebracht. In dit geval dus de bank.

U bent eigenaar van het bankkapitaal, dat in de boekhouding van Uw bankier aangeeft dat U de wettige eigenaar bent van het pseudo-geld op Uw bankrekening.

De eigendommen van de kooplieden hadden dus in de boekhouding van de bankier economisch exact dezelfde waarde als de munten die de bankier voor die eigendommen verstrekte.

> **De bankier begon gebruik te maken van een principiële economische grondregel, dat elk product van het land, als vermogen kan worden aangemerkt en dat de eigenaar van het daardoor in een boekhouding ont-**

stane kapitaal, dus de indirecte eigenaar van het vermogen is. Het kapitaal kan voortdurend van eigenaar verwisselen. Kapitaal, welk kapitaal dan ook, vormt binnen een besloten gemeenschap, zoals bijvoorbeeld het bankwezen, een volkomen legitiem betaalmiddel. Elke overheid staart zich echter nog steeds volkomen blind op goud.

Goud en zilver zijn echter niet door de TIJD vergankelijke producten. De waarde die tot uitdrukking wordt gebracht door het bedrag aan KAPITAAL dient dus bij andere producten, te worden aangepast aan de resterende economische levensduur van het VERMOGEN.

De bankier liep in 1602 hiermede vooruit op de latere ontwikkeling van bedrijfseconomische opvattingen, waarbij binnen een bedrijf de bedrijfswaarde wordt vastgesteld in de vorm van kapitaal. Sinds 1602 schept het bankwezen pseudo-geld op basis van de vermogenswaarde van hetzij een naakte schuldbekentenis of in onderpand ontvangen vermogen. Het bankwezen creëerde hiermede een totaal ander soort geld dan door de overheid in omloop werd gebracht. En omdat pseudo-geld in alle opzichten het bestaande echte geld bijv. in Nederland volkomen uit de markt heeft gedrukt en tot muurgeld heeft gedevalueerd, en in andere landen op weg is hetzelfde te doen, is eigenlijk het vonnis over ons bestaande geldsysteem voltrokken. .

Waar verschilt nu CMN van het bankwezen?

Om te beginnen maakt de CMN geen gebruik van enige vorm van geld. De CMN houdt uitsluitend bankabele liquiditeitsreserves aan voor het aankopen van producten en diensten buiten het CMN-Netwerk van bedrijven.

Het gebruikt de Euro, Dollar, Pond waarde als waardemaatstaf voor het METEN van de waarde van VERMOGEN en KAPITAAL, waarbij tot het vermogen alles wordt gerekend dat door Vuur kan worden verteerd en Kapitaal de registratie vormt van de persoon of organisatie die het vermogen binnen de CMN heeft gebracht. Kapitaal blijft tot in eeuwigheid bestaan, hetzij totdat de entiteit die het kapitaal heeft uitgegeven de houder van het kapitaal afdoende compenseert of dat deze verplichting door de houder van het kapitaal wordt kwijtgescholden.

Binnen het CMN netwerk vormt Kapitaal dus een verplichting aan het lid, dat indirect via een ander lid, goederen of diensten aan de CMN heeft geleverd. De CMN vormt de gemeenschap van consumenten en bedrijven die gebruikmaken van een optimale economische structuur die:

- een zeer hoge omzetsnelheid van het kapitaal realiseert,
- onmiddellijk onderlinge transacties verrekend op het moment van levering of facturering.
- Debiteuren risico’s, crediteuren en debiteuren, incassobureaus, curatoren en informatiebureaus volledig uitschakelt,
- in staat is elke vorm van interne inflatie en deflatie te voorkomen,
- de waarde van vermogensbestanddelen maandelijks aanpast door een kapitaalscorrectie als gevolg van externe inflatie van producten, die eigendom zijn van de CMN en over langere tijd van de CMN worden teruggekocht.

- door volkomen harmonische integratie in de economische structuur van de een stap hoger liggende lokale gemeenschap, die vervolgens economisch op dezelfde wijze weer integreert in een zich een stap hoger liggende provinciale structuur en vervolgens probleemloos integreert in een stap hoger liggende nationale structuur.
- door de volkomen besloten economische structuur van alle in elkaar geïntegreerd CMN-netwerken, wordt zonder enige twijfel een harmonische economische structuur opgebouwd, onder het motto dat geen gebalanceerde economie kan worden gerealiseerd, indien aan de basis dus lokaal de economie niet optimaal functioneert.

Door de constructie van de CMN is de CMN in staat een optimale werking van de CMN economie te garanderen, daar op geen enkele wijze administratieve omwegen worden gemaakt die een optimale werking van het netwerk blokkeren.

Door de rentevrije structuur is de CMN in staat bijzondere diensten te verlenen en oplossingen voor economische problemen te ontwikkelen, die binnen de bestaande economische paradigma totaal onmogelijk zijn en derhalve niet eens worden overwogen.

Het CMN netwerk verwacht van iedere deelnemer af te zien van enige vorm van liquidatie. Dientengevolge is de CMN als gemeenschap in staat elke ondernemer of elke consumenten van dienst te zijn, onverschillig welk economisch probleem mocht ontstaan.

De werking van de CMN

Gebruikmaken van onbeperkt aanwezig RENTEVRIJ kapitaal opent een totaal nieuwe wereld.

De CMN verstrekt in principe aan ieder aangesloten bedrijf trekkingsrechten tot het aankopen van goederen of diensten bij andere aangesloten ondernemingen. De transacties die uit het gebruikmaken van deze transacties voortvloeien, leiden tot het ontstaan van CMN Kapitaal, omdat de door een lid afgenomen goederen en of diensten eigendom worden van de lokale CMN-gemeenschap. Het ontwikkelde kapitaal wordt onmiddellijk na facturering op de rekening van het leverende bedrijf bijgeschreven.

Het kapitaal wordt uitsluitend gebruikt voor het periodiek aanzuiveren van de verplichtingen tegenover de CMN.

Op grond van het feit dat de CMN opereert als een netwerk ingebed in de bestaande economische paradigma, ontstaan externe handelstransacties die tot verkopen en inkopen buiten het netwerk leiden. Als gevolg van de CMN-structuur ontwikkelen zich op precies dezelfde wijze als bij normale multinationale concerns bankabele liquiditeitsreserves, die o.a. ten behoeve van de leden kunnen worden ingezet voor het rentevrij maken van rentedragende verplichtingen.

Voor verdere uiteenzettingen omtrent de werking van de CMN verwijzen wij U naar de geanimeerde presentaties die beschikbaar zijn op een CMN informatie CD.

Kan de bestaande economische paradigma overleven?

De brochure “Valsgeld Inflatie” van de CMN maakt onmiskenbaar duidelijk dat er geen enkele mogelijkheid bestaat om de reeds duidelijk vastgelopen economie, als gevolg van de rente dragende ontwikkeling van het bancaire pseudo-geld weer optimaal te laten functioneren. De volstrekt logische en mathematisch duidelijke verklaarbare ontsporing van de economie, die wat Nederland betreft eminent is en uitsluitend een kwestie van tijd is, kan op geen enkele manier meer worden gestopt, dan tenzij de deelnemers in deze economie onmiddellijk beginnen hun handelstransacties binnen een rentevrij structuur zoals de CMN af te wikkelen.

De overheid is wel degelijk praktisch in staat om het tij te keren door een unieke vorm van geldschepping die gepaard gaat met het rentevrij overnemen van de rentedragende verplichtingen van het bedrijfsleven van het bankwezen. Echter, zoals reeds eerder in dit document werd opgemerkt, is dit pure theorie omdat afgesloten verdragen de Nederlandse overheid deze praktische mogelijkheid ontnemen.

Iedere ondernemer dient voor zich zelf vast te stellen waar zijn belang ligt. In deze brochure werd getracht duidelijk te maken wat het verschil is tussen een structuur uit het verleden, het bankwezen en een structuur van de toekomst, de CMN, de Citizens-Multi-National. Aan U is de keuze.